

Scrisoare la început de primăvară

Anascriepoezie

Pe strada felinarelor târzii,
În care lumea gâlgâie-n neștire,
În mintea mea începi să reînvi
Când visul meu se stinge în trezire.

Pe strada felinarelor de foc,
Când oamenii se rup în două rânduri,
Și-n golul ei, să trec nu mai e loc
De-atâtea lupte și atâtea gânduri.

Pe-aleea despărțirilor de gard,
Când te-nfiori la minime dezastre
Și ploile din noi, pe stradă cad,
Cu picăturile poveștii noastre.

Pe strada arborilor umezi, grei
Și plini pân la refuz de insomnie,
Îmi odihnesc în ochi câmpii cu miei
Și te petrec în pașnică-agonie.

Pavajul despărțirilor de tot
Acoperă-un ecou în mintea frântă,
Și-a mă întoarce singură, nu pot
Precum o oaste tristă și înfrântă.

Te tot petrec în lumi de cercuri mii
Cu amintirea cailor în floare.
Te tot aștept și te prefaci că vii
Și nu-mi răspunzi la nicio întrebare.

Atunci mă duc în resemnarea scurtă
A amintirii smocului de sine
Pe care mi-l adun într-o secundă
Și pe mormânt ți-l las, e pentru tine